

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. _____ / ____ 2004

privind solutionarea contestatiei depusa de
SC X SA

inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala
sub nr.340092/21.01.2004

Directia generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizată de Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin adresa nr.27810/20.01.2004, înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice- Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. 340092/21.01.2004 asupra contestației formulată de SC X SA.

Obiectul contestatiei il constituie suma totala de, asa cum a fost aceasta precizata de societate prin completarea la contestatie nr. 27810/17.12.2003, din care suma de reprezinta taxe vamale si suma de reprezinta diferenta de TVA, stabilite prin actul constatator nr. 785/29.10.2003 incheiat de Birolul vamal Braila, suma de reprezinta dobanzi aferente taxelor vamale si suma de reprezinta dobanzi aferente TVA, stabilite prin procesul verbal de calcul al dobanzilor nr. 601/29.10.2003.

De asemenea, societatea contesta si suma de reprezentand amenda contraventionala, stabilita prin procesul verbal de contraventie nr. 114/28.11.2003.

Contestatia a fost inregistrata la Biroul vamal Braila sub nr. 19/A/13.11.2003.

Vazand dispozitiile tranzitorii privind solutionarea contestatiilor reglementate prin art. 196 din Cod procedura fiscala, contestatia urmeaza sa se solutioneze potrivit procedurii administrativ jurisdictionale existente la data depunerii contestatiei, in conformitate cu prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind

soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice.

Totodata, in ceea ce priveste reglementarile emise in temeiul Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 13/2001, respectiv Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 2186/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitara a procedurii de soluționare a contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, se retine ca potrivit art. 199 din Codul de procedura fiscala, acestea "raman aplicabile pana la data aprobarii actelor normative de aplicare a prezentului cod".

Contestatia este depusa in termenul prevazut de art. 4 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, constatand ca in speta sunt indeplinite cerintele prevazute de dispozitiile art.1 si art.5(2) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice, este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata societatea arata ca a depus la Biroul vamal Braila declaratia vamala nr. 7/6914/15.08.2003 pentru introducerea in antrepozit vamal a cantitatii de 6.005, 68 tone grau panificatie avand ca termen de incheiere a operatiunilor data de 07.10.2003.

De asemenea, societatea arata ca in conformitate cu prevederile art. 92 alin din Legea nr. 141/1997, respectiv art. 153 alin 1 din Regulamentul vamal autoritatea vamala a emis autorizatia de antrepozit vamal nr. 993/2003 care intra in vigoare in data 14.03.2003 si expira la data de 31.12.2003.

De asemenea societatea arata ca in casuta 9 din autorizatia de antrepozit vamal nr. 993/2003 este mentionata scrisoarea de garantie bancara nr. GAR/OUT/8259/2003, in valoare de, conform dispozitiilor art. 94 din Codul vamal si art. 154 din Regulamentul vamal.

Societatea precizeaza ca din continutul acestui act rezulta ca putea aduce in antrepozitul vamal orice cantitati de grau in limita garantiilor depuse nemaifiind nevoie de vreo alta formalitate pentru acordarea acestui regim suspensiv.

Societatea arata ca banca A a emis in favoarea autoritatii vamale scrisoarea de garantie bancara nr. GAR/OUT/9214/18.07.2003 in suma de 23.000.000.000 lei cu valabilitate pana la data de

22.10.2003 si prelungita ulterior pana la data de 06.03.2004 si scrisoarea de garantie bancara nr. GAR/OUT/9402/13.08.2003 in suma de 30.000.000.000 lei cu valabilitate pana la data de 13.11.2003.

Societatea considera ca la data depunerii declaratiei vamale nr. 7/6914/15.08.2003, autoritatea vamala avea indeplinite toate conditiile legale pentru ca graul de panificatie in cantitate de 6.005,68 sa beneficieze de regimul vamal suspensiv pana la data de 31.12.2003, astfel ca termenul trecut in declaratia vamala, respectiv data de 07.10.2003 este in contradictie cu cel din autorizatia de antrepozit vamal nr. 993/2003 si garantiile constituite.

De asemenea, societatea arata ca prin adresele nr. 5625/07.10.2003 si nr. 6355/28.10.2003 s-a adresat Biroului vamal Braila pentru prelungirea declaratiei vamale in litigiu desi aceste demers nu se impunea intrucat conditiile pentru existenta antrepozitului erau indeplinite pana la data de 31.12.2003.

In subsidiar societatea invedereaza ca potrivit Hotararii Guvernului nr. 1204/14.10.2003 graul de panificatie este exceptat de la plata taxelor vamale.

II. Prin actul constatator nr. 785/29.10.2003 intocmit de Biroul vamal Braila au fost calculate drepturile vamale datorate de, aferente cantitatii de 6.005,68 tone grau de panificatie, pentru nerespectarea termenului din declaratia vamala de antrepozitare nr. 7/6914/15.08.2003, respectiv data de 07.10.2003, operatiunea fiind incheiata din oficiu conform prevederilor art. 173 alin 4 si art. 155 alin 2 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001. In sarcina contestatoarei a fost stabilita de plata suma de reprezentand datorie vamala.

De asemenea, prin procesul verbal de calcul al majorarilor nr. 601/29.10.2003 a fost stabilita de plata suma de reprezentand dobanzi aferente datoriei vamale.

Prin procesul verbal de contraventie nr. 114/28.11.2003 societatea a fost amendata contraventional cu suma de, conform art. 386 lit j din Regulamentul de aplicare a Codului vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosar, precum si actele normative in vigoare, invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de reprezentand taxe vamale si suma de reprezentand diferenta de TVA, **cauza supusa solutionarii o**

reprezinta legalitatea masurii privind incheierea din oficiu a operatiunii de antrepozitare in conditiile in care la expirarea termenului din declaratia vamala de antrepozit societatea contestatoare nu a solicitat prelungirea termenului inscris in declaratia vamala de antrepozitare.

In fapt, societatea a introdus in tara in regim de antrepozitare cantitatea de 6.005,68 tone grau de panificatie, conform declaratiei vamale nr. 7/6914/15.08.2003, avand ca termen de incheiere a operatiunii data 07.10.2003, la rubrica 9 din declaratia vamala fiind trecuta scrisoarea de garantie bancara nr. GAR/OUT/9214/18.07.2003 in suma de 23.000.000.000 lei cu valabilitate pana la data de 22.10.2003 si prelungita ulterior pana la data de 06.03.2003 si scrisoarea de garantie bancara nr. GAR/OUT/9402/13.08.2003 in suma de 30.000.000.000 lei cu valabilitate pana la data de 13.11.2003.

Pentru obtinerea regimului vamal solicitat prin declaratia vamala nr. 7/6914/15.08.2003 societatea a prezentat autoritatii vamale autorizatia de antrepozit nr.3463/14.03.2003 acordata in baza cererii societatii nr. 993/2003, cu valabilitate pana la data de 31.12.2003.

In drept art. 101 alin. 1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, defineste antrepozitul astfel:

“Prin antrepozit vamal se înțelege locul aprobat de autoritatea vamală, aflat sub controlul acesteia, în care mărfurile pot fi depozitate. În aprobarea dată de autoritatea vamală se stabilește și termenul în cadrul căruia titularul de antrepozit este obligat să solicite acordarea unui nou regim vamal.”

De asemenea, art. 178 din Regulamentul vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 prevede:

“(1) Autorizația de antrepozit vamal intră în vigoare de la data eliberării sale sau de la data menționată în autorizație. Autorizația de antrepozit vamal poate fi folosită pentru una sau mai multe operațiuni de plasare sub regim de antrepozit vamal.”

Astfel se retine ca autorizatia de antrepozit vamal nr. 3463/14.03.2003 a fost folosita pentru mai multe operatiuni de plasare a a marfurilor inscrise in ea, sub regim de antrepozit vamal, conform art. 178 alin 1 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, termenul de

incheiere al operatiunilor initiate cu declaratiile vamale nr.6835/12.08.2003 si nr. 6914/15.08.2003 fiind stabilit in functie de conditiile care influentau derularea lor sub regimul vamal aprobat, respectiv, existenta si valabilitatea autorizatiei si a garantiei drepturilor vamale. Termenul stabilit de autoritatea vamala pentru incheierea regimului vamal suspensiv este cel solicitat de reprezentantul societatii care la completarea declaratiei vamale nr. 6914/15.08.2003 a in scris data de 07.10.2003.

Societatea, avand in vedere dubla sa calitate, indeplineste conditiile cerute de calitatea sa de titular de antrepozit, asa cum rezulta din autorizatia de antrepozit vamal nr. 3463/14.03.2003 in sa pentru calitatea sa de antrepozitar, titular al regimului vamal de antrepozitare nu a depus pana la 07.10.2003 declaratie vamala pentru o noua destinatie vamala conform art. 173 alin 3 din Regulamentul vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 care prevede ca **“autoritatea vamală poate admite, în cadrul termenului de antrepozitare, depunerea unei declarații vamale privind noua destinație vamală pentru mărfurile antrepozitat”** si de asemenea, nu si-a manifestat explicit intentia privind acordarea unui nou regim vamal asa cum avea dreptul conform art 170 alin 2 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 care precizeaza ca **“inainte de expirarea termenului acesta poate fi prelungit la cererea justificată a antrepozitarului.**

Avand in vedere ca societatea nu si-a prelungit termenul din declaratia vamala nr. 6914/15.08.2003 inaintea expirarii acestuia si/sau marfurile nu au primit o altă destinație vamală, autoritatea vamală, in mod legal a incheiat din oficiu, regimul vamal de antrepozit conform art 173 alin 4 din Regulamentul vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001.

Referitor la sustinerea societatii ca la data depunerii declaratiei vamale nr. 7/6914/15.08.2003, erau indeplinite toate conditiile legale pentru ca marfurile sa beneficieze de regimul vamal suspensiv pana la data de 31.12.2003, astfel ca termenul trecut in declaratia vamala, respectiv data de 07.10.2003, este in contradictie cu cel din autorizatia de antrepozit vamal nr. 993/2003 si garantiile constituite, aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat potrivit art. 3 lit. s din Legea nr. 141/1997, declaratia vamală este **“actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele si în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, vointa de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat”**, iar cum societatea a plasat marfurile importate cu declaratia vamala nr. 7/6914/15.08.2003, in regim vamal de antrepozit pana la data de

07.10.2003, avea obligatia ca pana la aceasta data sa solicite acordarea unei alte destinații vamale sau sa-si prelungeasca termenul din declaratia vamala, conform prevederilor legale in vigoare.

Mai mult, dovada faptului ca societatea avea cunostinta ca trebuie sa-si prelungeasca termenul din declaratia vamala rezulta si din faptul ca prin adresa nr. 13089/A/07.10.2003, aflata in copie la dosar a solicitat Biroului vamal Braila prelungirea pana la data de 31.12.2003 a termenului din declaratia vamala de antrepozit nr. 6835/12.08.2003, iar prin adresa nr. 14175/A/29.10.2003, dupa expirarea termenului din declaratia vamala nr. 7/6914/15.08.2003, admite ca prin adresa anterioara s-a omis a se solicita si prelungirea termenului din aceasta declaratie vamala, astfel ca nu se poate prevala de propria sa greseala, potrivit principiului de drept "nemo auditur propriam turpitudinem allegans".

Referitor la sustinerea societatii ca potrivit Hotararii Guvernului nr. 1204/14.10.2003 graul de panificatie este exceptat de la plata taxelor vamale aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat la incheierea din oficiu a regimului de antrepozitare prin actul constatator nr.785/29.10.2003 elementele de taxare sunt cele in vigoare la data depunerii declaratiei vamale de antrepozit nr. 6914/15.08.2003 conform art. 155 alin 2 din Regulamentul vamal aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 care prevede:

"Dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin. (1), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează din oficiu de birourile vamale în baza unui act constatator, iar operațiunea se scoate din evidența biroului vamal. Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv."

Avand in vedere cele retinute, urmeaza ca pentru capatul de cerere in suma totala de din care suma de reprezinta taxe vamale si suma de reprezinta diferenta de TVA, contestatia sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Referitor la suma de reprezentand dobanzi aferente taxelor vamale si suma de reprezentand dobanzi aferente TVA, ***cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala se poate pronunta pe fond asupra acestor capete de cerere in conditiile in care contestatia nu este motivata.***

In fapt, prin procesul verbal de calcul al dobanzilor nr. 601/29.10.2003 organele vamale au calculat de plata in sarcina societatii suma de reprezentand dobanzi aferente taxelor vamale si suma de reprezentand dobanzi aferente TVA.

Societatea nu si-a motivat aceste capete de cerere prin contestatia nr. 19/A/13.11.2003 si nici prin completarea la contestatie nr. 27810/17.12.2003.

In drept, art.3 alin.1 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001, cu modificarile si completarile ulterioare, prevede urmatoarele :

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde în mod obligatoriu următoarele:

*[...] c) **motivele de fapt si de drept pe care se întemeiază contestatia”.***

Avand in vedere cele retinute mai sus, faptul ca societatea nu aduce nici un argument referitor la cuantumul dobanzilor, data de la care au fost calculate dobanzile, baza de calcul a dobanzilor, numarul de zile de intarziere si cota de dobanzi aplicata, precum si de faptul ca stabilirea de dobanzi reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in sarcina contestatoarei a fost retinut ca fiind datorate debite de natura taxelor vamale si taxei pe valoarea adaugata, contestatia va fi respinsa ca nemotivata pentru suma de reprezentand dobanzi aferente taxelor vamale si suma de reprezentand dobanzi aferente TVA.

3. In ceea ce priveste suma de reprezentand amenda contraventionala cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere in conditiile in care potrivit prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.13/2001 amenzile nu se afla in competenta materiala a acesteia.

In fapt, organele vamale din cadrul Biroului vamal Braila, in baza prevederilor art.386 lit.j din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, au sanctionat societatea cu amenda contraventionala in suma de 25.000.000 lei, conform procesului verbal de contraventie nr. 114/28.11.2003.

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in dispozitiile art.1 alin.3 din Ordonanta de Urgenta a Guvernului nr.13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de

control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, modificata si completata de Legea nr.506/2001, potrivit caruia :

"Caile de atac privind amenzile, confiscarile si alte masuri complementare aplicate prin acte ale organelor Ministerului Finantelor Publice se supun dispozitiilor dreptului comun."

In temeiul dispozitiilor legale citate mai sus si a actelor existente la dosar se retine ca Agentia Nationala de Administrare Fiscala nu se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere, intrucat competenta materiala apartine instantei judecatoresti, potrivit dispozitiilor art.32 din Ordonanta Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, lege care reprezinta dreptul comun in materie.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.7 si art.9 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, modificata si aprobata prin Legea nr.506/2001, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de pentru capetele de cerere privind suma de reprezentand taxe vamale si suma de reprezentand diferenta de TVA.

2. Respingerea ca nemotivata a contestatiei pentru suma de reprezentand dobanzi aferente taxelor vamale si pentru suma de reprezentand dobanzi aferente TVA.

3. In ceea ce priveste suma de reprezentand amenda contraventionala, stabilita prin procesul verbal de contraventie nr. 114/28.11.2003, Agentia Nationala de Administrare Fiscala nu se poate investi cu solutionarea acestuia intrucat conform dispozitiilor legale competenta de solutionare apartine instantei judecatoresti la care organul de control urmeaza sa inainteze dosarul.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Bucuresti, in termen de 30 zile de la data comunicarii.

**DIRECTOR GENERAL
ION CAPDEFIER**

